

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/730/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204223
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5412204223.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 387,24 Eur, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 9C/158/2013-125 zo dňa 13.06.2014, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľky na prerušenie konania zamietol p o t v r d z u j e.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľky zamietol a v nadväzujúcom výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v I. výroku zamietol návrh navrhovateľky na prerušenie konania do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľky na zákonného sudcu a na nestranný súd, v II. výroku návrh zamietol a v III. výroku nepriznal odporkyni náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Er/1702/2008 vyplýva, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010, Okresnému súdu Námestovo bol postúpený dňa 01.10.2010. O návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté, pretože uznesením zo dňa 13.05.2011, právoplatným dňa 11.12.2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Vzhľadom na to, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, možno v danej veci konštatovať nesprávny úradný postup exekučného súdu. Je však nutné uviesť, že o návrhu oprávneného, i keď o tomto nebolo rozhodnuté dodnes, vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia bola zastavená, bolo by rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nadbytočné. I keď z uvedených skutočností vyplýva, že v danej exekučnej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu, okresný súd nemal preukázané splnenie druhej podmienky vyžadovanej pre vznik zodpovednosti odporkyne podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to vznik škody. V danej veci nebolo navrhovateľkou preukázané, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie majetku navrhovateľky, ktorého sa v konaní domáha. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľke nebola spôsobená žiadna škoda.

Ohľadom návrhu navrhovateľky na prerušenie konania do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľky na zákonného sudcu a na nestranný súd, okresný súd uviedol, že nevidel dôvod pre prerušenie konania z dôvodu uvádzaného navrhovateľkou, keď navyše navrhovateľka mala podať sťažnosť pre porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v ktorom namietala porušenie jej práva z dôvodu nevylúčenia sudcov Okresného súdu Dolný Kubín z prejednávania veci, ktorý súd však vo veci, vzhľadom na jej postúpenie z dôvodu miestnej príslušnosti Okresnému súdu Námestovo, v súčasnosti činný nie je. Na základe vyššie uvedených skutočností okresný súd návrh navrhovateľky na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Odvolanie odôvodnila tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a), v spojení § 221 ods. 1 písm. f), b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení § 221 ods. 1 písm. g), c) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h), d) súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy (§ 205 ods. 2 písm. c), e) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f). K dôvodom odvolania bližšie uviedla, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporkyne (správne zrejme má byť navrhovateľky pozn. krajského súdu) a jej splnomocneného zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p., pretože sa navrhovateľka bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavila, tak poukazuje na to, že podala súdu návrh na zrušenie pojednávania a uviedla dôležité dôvody a predložila súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľka uskutočnila podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomila súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľky a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľky nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jej žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľky meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že návrh trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Navrhovateľka namietala aj skutočnosť, že zamietnutiu návrhu na prerušenie konania došlo spolu s meritórnym rozhodnutím, čo charakterizuje ako predčasné. Navrhovateľka tiež tvrdila, že nemala možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporkyne, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemala možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľky na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jej možnosti konať pred súdom. V konkrétnostiach napríklad uviedla, že súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Uviedla, že na splnenie zákonnej lehoty, je dôležité skúmať nie len samotný moment kedy exekučný súd rozhodol o poverení ale aj moment kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Ďalej tvrdila, že nebola oboznámená s obsahom dôkazov a prednesov, nemala možnosť sa k týmto vyjadriť a sama nemala možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania za situácie keď bolo potrebné vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu keď sa odporkyňa nevyjadřila k návrhu a ak odporkyňa nereagovala na výzvu súdu aby predložila písomné vyjadrenie, mal súd rozhodnúť podľa § 153b O.s.p.. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

K podanému odvolaniu sa odporkyňa nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) z nasledovných dôvodov:

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., krajský súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľky uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu predchádzajúcim vydaním napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky, že súd sa podľa navrhovateľky nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jej žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, že súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľky meritórne rozhodol (v žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že navrhovateľka trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde) a k tvrdeniu, že nemala možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporkyne, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, že nemala možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a že za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľky na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jej možnosti konať pred súdom, odvolací súd k uvedeným námietkam uvádza: Preskúmaním spisového materiálu na vec sa vzťahujúceho, bolo zistené, že na deň 13.06.2014 vo veci súd nariadil pojednávanie. Predvolanie bolo navrhovateľke doručené dňa 04.06.2014 a odporkyne dňa 30.05.2014. Navrhovateľka sa však pojednávania nezúčastnila a podala návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Zákonná sudkyňa sa vyjadrila, že sa necíti byť zaujatá a to ani pre pomer k veci ani pre pomer k účastníkom alebo ich zástupcom. Nakoľko neboli v prejednávanej veci zistené okolnosti, ktoré by predstavovali relevantné dôvody na vylúčenie konajúcej sudkyne z pojednávania a rozhodovania v súdnej veci, odvolací súd uvedené odvolacie námietky navrhovateľky vyhodnotil ako nedôvodné.

K odvolacej námietke, že súd prejednal vec v jej neprítomnosti pričom uskutočnila podania (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomila súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodovanie je potrebné z konania vylúčiť, odvolací súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 5NcC/455/2013-110 zo dňa 29.11.2013, ktorým bola sudkyňa Okresného súdu Námestovo JUDr. Gabriela Kyseľová vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 9C/158/2013. Ostatní sudcovia (vrátane Mgr. Zuzany Hartelovej) neboli vylúčení z pojednávania a rozhodovania veci.

K skutočnosti, že navrhovateľka sa nemala možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporkyne, odvolací súd uvádza, že toto sa ukázalo nepravdivým, nakoľko vyjadrenie odporkyne bolo splnomocnenému právnenému zástupcovi navrhovateľky riadne doručené a teda navrhovateľka, resp. jej právny zástupca mali možnosť vyjadriť sa k podanému vyjadreniu odporkyne.

K odvolaciemu dôvodu, že neboli splnené podmienky pre konanie podľa § 101 ods. 2 O.s.p. je potrebné uviesť, že okresný súd nariadil pojednávanie na deň 13.06.2014. Právny zástupca navrhovateľky, predvolanie prevzal dňa 04.06.2014 (č.l. 115 spisu). Tým, že na pojednávanie sa navrhovateľka ani jej právny zástupca nedostavili potom neobstojí jej námietka, že okresný súd vo veci rozhodol bez toho, aby jej umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci a odvolací súd konštatuje, že boli v zmysle

ust. § 101 ods. 2 O.s.p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľky a jej právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd vec na pojednávaní dňa 13.06.2014 prejednal a o nej rozhodol, neodňal tým navrhovateľke možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sama zbavila tým, že sa na pojednávanie nedostavila, hoci bola na pojednávanie včas predvolaná viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd bol zhodne s prvostupňovým súdom toho názoru, že dôvody uvádzané navrhovateľkou nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Tým si navrhovateľka a jej splnomocnený zástupca sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O.s.p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom). Odňatím možnosti konať pred súdom podľa ustanovenia § 221 písm. f) O.s.p. je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci, postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu. Uvedené ustanovenie sa uplatní aj pri prejednaní odvolania odvolacím súdom (§ 211 O.s.p.).

V prejednávanej veci bol postup okresného súdu v súlade s citovaným ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľka nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu tvoriaceho prekážku na jej strane brániacej jej v účasti na pojednávaní (§ 119 ods. 1-3 O.s.p.), požiadala o zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, ktorý dôvod (ako už bolo opakovane uvedené vyššie) nebol dôvodný. Taktiež k námietkam o majetkovej škode a nemajetkovej ujme, odvolací súd uvádza, že s nimi sa už podrobne vysporiadal okresný súd a z tohto dôvodu ich nepovažuje za dôvodné.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľky vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ odvolateľka napádala výrok, ktorým okresný súd zamietol návrh na prerušenie konania odvolací súd zdôrazňuje, že podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva (arg. slovo „môže“), že prerušenie konania z uvedených dôvodov je fakultatívne, teda súd nie je povinný prerušiť konanie ani v prípade, že by inak boli splnené podmienky podľa tohto ustanovenia.

Účastník môže navrhnúť takéto prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takému návrhu vyhovieť, aj keď o takomto návrhu musí rozhodnúť. Tento procesný úkon súdu závisí len od úvahy súdu, a preto nie je viazaný návrhom účastníka konania. Súd môže rozhodnúť o prerušení konania podľa uvedeného ustanovenia len výnimočne, keď sa v inom konaní rieši právne významná otázka, ktorú si súd nemôže sám vyriešiť prejudiciálne.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom okresného súdu a keďže nevidel dôvod na prerušenie konania, rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľka nebola v odvolacom konaní úspešná, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, resp. jej ani žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.